

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/839/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913216723
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6913216723.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P. O. BOX 41, proti odporcom: 1/ I.. V. W., nar. XX. XX. XXXX, štátny občan SR, bytom R. XX, XXX XX R., 2/ F. W., nar. XX. XX. XXXX, štátna občianska SR, bytom R. XX, XXX XX R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, zast. Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom Banská bystrica, Janka Kráľa 7, o zaplatenie 836,09 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/161/2014 - 45 zo dňa 14. 04. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcov potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

Odporcom 1/, 2/ a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 62,19 Eur spolu s 9,25 %-ným ročným úrokom z omeškania z tejto sumy počnúc dňom 18. 05. 2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti nad túto priznanú sumu zamietol, pričom navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia istiny vo výške 836,09 Eur s príslušenstvom. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi voči odporcom 1/ a 2/ právo na náhradu trov konania nepriznal. Nepriznal odporcom 1/ a 2/ právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka trovy konania spočívajúce v trovách jeho právneho zastúpenia v sume 119,68 Eur na jeho účet vedený vo Q., a.s., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX., do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Čo sa týka nároku uplatneného návrhom navrhovateľa, súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že zo zmluvy o úvere vyplýva, že odporcovi 1/ bol poskytnutý úver vo výške 829,85 Eur a bol povinný uhradiť ho v 30-ich mesačných splátkach po 50,72 Eur, teda sumu 1.521,60 Eur, čo je takmer dvojnásobok poskytnutej sumy. Takéto dojednanie považoval súd za neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi. Taktiež ročná úroková sadzba úveru vo výške 68,86 % presahuje štandardnú výšku sedemnásobne a výška RPMN je v rozpore s ustanovením § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka, aj § 3 ods. 10 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o úvere neobsahuje povinné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. e/, g/, i/ zákona č. 258/2001 Z. z., teda celkovú výšku poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, termín konečnej splatnosti úveru určený konkrétnym dátumom, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a je v nej uvedená dvojaká sadzba úroku a RPMN. Z týchto dôvodov aj súd považoval predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd považoval za oprávnený nárok navrhovateľa na zaplatenie istiny vo výške 747,70 Eur,

z ktorej odporcovia už uhradili 685,50 Eur. Teda vo výške 61,19 Eur, na ktorú sumu súd odporcov 1/ a 2/ zaviazal, považoval návrh za dôvodný a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol. Vo vzťahu k námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka uviedol, že nárok súd nepovažuje za premlčaný, pretože z oznámenia navrhovateľa o zosplatnení o dňa 27. 04. 2011 je zrejmé, že k zosplatneniu úveru došlo dňa 27. 04. 2011 a navrhovateľ podal návrh na súd dňa 15. 10. 2013, teda vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľovi nepriznal voči odporcom 1/ a 2/ právo na náhradu trov konania vzhľadom na jeho neúspech v spore vo väčšej časti. Odporcom 1/ a 2/ rovnako nepriznal právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, pretože si žiadne trovy neuplatnili. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p. a vedľajšiemu účastníkovi, ktorý mal vo veci čiastočný úspech, priznal právo na plnú náhradu trov konania, pretože mal neúspech v nepatrnnej časti. Priznal trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci po 51,45 Eur, a to prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie vo veci a dvakrát režijný paušál po 8,39 Eur, spolu sumu 119,68 Eur.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bolo rozhodované o náhrade trov prvostupňového konania vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporcov, napadol odvolaním navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa neobsahuje zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pričom namieta účelnosť nákladov na zastúpenie vedľajšieho účastníka právnym zástupcom. Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Poukázal na to, že vedľajší účastník na strane odporcov sa deklaruje ako subjekt na ochranu spotrebiteľa a práve vďaka tomu mu právna úprava priznáva osobitné postavenie spomedzi subjektov rovnakej právnej formy. Takýto subjekt má byť odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Odôvodnené právne zastupovanie môže byť namiesto len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach, v opačnom prípade (kam patrí aj zastupovanie šablónovitým spôsobom a predkladanie formulárových podaní) ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti. Rozhodnutie súdu o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné. Namietal, že s účinnosťou od 01. 01. 2015 je pre každý subjekt, ktorý vystupuje ako vedľajší účastník, stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na strane koho má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu navrhovateľa vedľajší účastník v písomnom vyjadrení uviedol, že vedľajší účastník sa vyjadril k doručenému návrhu v rozsahu, v akom považoval za potrebné sa vyjadriť tak, aby boli dôsledne bránené práva odporcov, ako spotrebiteľov, a bol v konaní úspešný tým, že konanie bolo voči spotrebiteľovi zastavené. Vedľajšiemu účastníkovi nesporne vznikli trovy právneho zastúpenia, ktoré boli nielen účelne vynaložené, ale viedli k úspechu odporcov, ako spotrebiteľov, v spore. Neexistuje zákonný dôvod, pre ktorý by trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi nemali byť priznané. K námietke navrhovateľa v odvolaní, že vedľajší účastník k svojmu vstupu nemal súhlas odporcov, poukázal na to, že oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania bolo súdu doručené pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 353/2014 Z. z., pričom v čase doručenia oznámenia o vstupe, teda v čase nadobudnutia účinkov vstupu zákon podmienku súhlasu so vstupom do konania nevyžadoval. Navrhol odvolaciemu súdu, aby výrok prvostupňového súdu o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil, uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní za vyjadrenie k odvolaniu, celkovo vo výške 21,02 Eur s DPH.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec v medziach daných odvolaním preskúmal podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým bolo rozhodované o náhrade trov prvostupňového konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Ostatné výroky rozsudku okresného súdu zostali nedotknuté, lebo odvolaním napadnuté neboli (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

V predmetnej veci navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie istiny spolu vo výške 836,09 Eur spolu s príslušenstvom na základe uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú účastníci konania uzavreli dňa 20. 11. 2009. Návrh bol podaný na Okresnom súde Rimavská Sobota dňa 15. 10. 2013. Podaním zo dňa 23. 09. 2014, doručeným súdu dňa 06. 10. 2014, zahlásilo občianske združenie - Združenie

spotrebiteľov Slovenska, o. z., Banská Bystrica, J. Kráľa 7, vstup do konania ako vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporcov, pričom oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania súd doručoval účastníkom konania spolu s predvolaním na pojednávanie dňa 14. 04. 2015. Vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcov vo veci podal písomné vyjadrenie dňa 10. 03. 2015, pričom namietal samotnú výšku odplaty, nakoľko z karty klienta vyplýva, že odporcom bola vyplatená čiastka vo výške 829,85 Eur, ktorú boli povinní uhradiť v 30-ich mesačných splátkach vo výške 50,72 Eur, teda sumu 1.521,60 Eur, čo je takmer dvojnásobok poskytnutej sumy. Takéto dojednanie je neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi, rovnako aj s najvyššou prípustnou mierou odplaty v zmysle platných právnych predpisov. Rovnako ročná úroková sadzba úveru vo výške 68,86 Eur presahuje štandardnú výšku sedemnásobne. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov je v rozpore s ustanovením § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 10 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva ďalej obsahuje údaj o poskytnutí časti revolvingu vo výške 410,84 Eur, ktorú musí dlžník uhradiť v neuviedenej dobe s uvedením len zmluvnej odmeny, pričom zo zmluvy nie je zrejmé, či sa jedná o ďalší úver, resp. inú zmluvu, alebo či dlžníkovi boli poskytnuté aj tieto prostriedky. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru považuje za absolútne neplatnú. Zmluva neobsahuje povinné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. e/, g/, i/ Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a teda celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúceho jeho čerpanie, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru určenú konkrétnym dátumom, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v dôsledku čoho by sa spotrebiteľský úver mal považovať za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež uvádza dvojakú sadzbu úroku a ročnej percentuálnej miery nákladov. Má za to, že oprávnená je len istina vo výške 747,40 Eur (vyplatená čiastka podľa karty klienta), z ktorej odporca podľa karty klienta uhradil sumu 685,51 Eur, teda oprávnená je suma 62,19 Eur. Zároveň vzniesol námietku premlčania v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bola len tá časť prvostupňového rozsudku, ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, keď prvostupňový súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy konania vo výške 119,68 Eur. Z odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu vo vzťahu k náhrade trov konania je nepochybné, že súd o náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O. s. p., pričom odporcovia boli v konaní neúspešní len v nepatrnnej časti, z týchto dôvodov súd ustálil, že odporcom nepriznal právo na náhradu trov konania z toho dôvodu, že si žiadne trovy konania neuplatnili. Vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporcovi súd priznal náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby za prevzatie a prípravu veci a podanie vo veci samej, vyjadrenie k návrhu, spolu vo výške 119,68 Eur v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním napadnutý výrok v časti náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi je vecne správny. Odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 O. s. p. zaviedlo možnosť, aby občianske združenie, ako právnická osoba, sa zúčastnila konania ako vedľajší účastník aj z vlastného podnetu. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia má v konaní vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého vystupuje. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Nemožno prisvedčiť odvolacej námietke navrhovateľa, že priznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi nemôže mať oporu v zákone, pretože účasť vedľajšieho účastníka v konaní je v súlade s ustanovením § 93 ods. 2 O. s. p. V období, keď vedľajší účastník vstúpil do konania, Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. podmienku súhlasu hlavného účastníka pre vstup vedľajšieho účastníka do konania nestanovoval, pričom v konaní nebol zistený nesúhlas odporkyne so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Vo vzťahu k ďalšej odvolacej námietke, že rozhodnutie súdu prvého stupňa neobsahuje žiadne dôvody účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia vo vzťahu k trovám konania je nepochybné, že súd posudzoval náhradu trov konania podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý má vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Prvostupňový súd tým, že vykonal právne posúdenie podľa § 142 ods. 3 O. s. p. sa musel pri rozhodovaní o náhrade trov konania zaoberať aj otázkou účelnosti vzniknutých trov konania, ktoré posúdil v súlade aj s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. ako trovy účelné, čo vyjadril vo svojom rozhodnutí, keď navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi

trovy konania vzniknuté právnym zastúpením. Odvolací súd vzhľadom k námietke neúčelnosti trov vzniknutých vedľajšiemu účastníkovi v priebehu prvostupňového konania podrobil preskúmaniu aj to, či tieto trovy konania vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov boli účelne vynaložené. Je nepochybné, že vedľajší účastník namietal v písomnom vyjadrení právne významné skutočnosti, pričom uviedol (okrem námietky premlčania) totožné skutkové a právne argumenty, na základe ktorých aj súd nárok právne a skutkovo posúdil a nárok navrhovateľa uplatnený podaným návrhom v prevažujúcej miere ako nedôvodný voči odporcom zamietol. Nemožno preto konštatovať, že by bolo vyjadrenie vedľajšieho účastníka v konkrétnej veci len formalistické, všeobecné a bez znalosti a oboznámenia sa s konkrétnou vecou. Jeho vyjadrenie je potrebné považovať za kvalifikovanú obranu práv spotrebiteľa, čo je aj sledovaným účelom a dôvodom jeho pôsobenia v konaní ako vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa. Vzhľadom na konštatované procesné úkony vedľajšieho účastníka na strane odporcov a vzhľadom na vecnú a právne opodstatnenú argumentáciu použitú na obranu odporcov za účelom zabezpečenia ich práv ako spotrebiteľov je zrejmé, že pôsobenie vedľajšieho účastníka v danom konkrétnom konaní bolo účelné a efektívne, jeho procesné úkony a vstup do konania nemožno považovať za formálne, a preto mu nemožno uprieť právo na náhradu trov konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, ktoré mu účelne v súvislosti s pôsobením v konaní vznikli. Vedľajší účastník plnohodnotne a kvalifikovane zabezpečoval zákonom sledovaný účel a zmysel účasti vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa, a to zabezpečenie účinnej ochrany záujmov a práv spotrebiteľa v súdnom konaní. K námietke navrhovateľa v odvolaní, že vedľajší účastník, ako občianske združenie, má byť odborne personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti, odvolací súd uvádza, že v občianskom súdnom konaní majú všetci účastníci rovnaké postavenie a v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania; prípadné obmedzenie určitého práva musí vyplývať len zo zákona a platnej právnej úpravy a výlučne v ich intenciách. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by vedľajší účastník nemal právo dať sa v konaní pred súdom zastúpiť advokátom, pričom v súlade s ustanovením § 137 O. s. p. sú trovy konania okrem iného aj trovy právneho zastúpenia, ak je zástupcom advokát. Pokiaľ teda vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy konania z titulu poskytnutia právnej služby advokátom a jednalo sa o trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, potom vedľajšiemu účastníkovi rovnako ako každému účastníkovi prináleží aj právo na náhradu trov konania.

Z uvedených dôvodov potom odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. rozsudok prvostupňového súdu v odvolaní napadnutom výroku potvrdil, keď námietky navrhovateľa v podanom odvolaní nepovažoval za dôvodné.

Vo zvyšnej, odvolaním nenapadnutej, časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O. s. p. a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov, ako v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi, nepriznal náhradu trov druhostupňového konania aj napriek tomu, že si trovy konania riadne uplatnil. Odvolací súd striktné vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania a povinnosti súdu skúmať účelnosť a nevyhnutnosť vynaloženia trov v konaní, nepovažoval vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcov za nevyhnutné, nakoľko sa vyjadroval len k odvolaniu navrhovateľa ohľadom trov konania, ktorých skúmanie účelnosti však prináleží výlučne súdu v zmysle platnej právnej úpravy. Odvolanie navrhovateľa bolo vedľajšiemu účastníkovi dané len na vedomie, vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa preto nebolo potrebné a trovy spojené s týmto vyjadrením odvolací súd neuznal ako trovy účelne vynaložené. Odporcom žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.